UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

An repetitio votorum facta ab Antonio, obster ne ea irritari valeant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-78172

Visual Library

56. Si ex mutuo pacto conveniant conjugari, ſimique invicem promittant non revocare votum, v.g. Caſtitatis, vel Religionis, an adhuc poſſint pacto ex utroque conſenſu reſciſſo, ſibi votum invicem irritare; Vide apud Bannez *lib.4.in Dec.c.34.n.25.&lib.9.de matr.d.40.* n.2.Caſtro Pal.*t.3. tr.15. d.2. p.6. n.6.* nos enim ad Antonium, noſtram de ſuis Votis reſolutionem nimis diu expectantem, regredi tempus monet.

Difficultas Sexta.

An Repetitio Votorum facta ab Antonio, obſtet, ne ea irritari valeant.

57. Diximus Antonium ideo ſæpè ratificaſſe ſua vota, quia exiſtimabat poſt irritationem à ſuo Patre exhibitam, adhuc illis obſtringi: id nunc expendamus.

Dico primò, Ex eo, quòd vovens velit, vel incipiat exequi votum in impubertate, vel alias factum, non cenſetur illud ratum facere, ſeu confirmare. Ita Val. 2.2.d.6. q.6.p.ult. Leſſ.lib.2.c.40.dub.14.num.83. Ratio eſt, quia ſola voluntas exequendi, imò executio ipſa, non poteſt præcedenti voto obligationem novam inducere. Vnde, ſi quis vovit aliquid tractum habens ſucceſſivum, ut quotidie eleemoſynam diſtribuere, ſingulis Sabbatis jejunare, &c. & obſervaſſet hæc vota aliquandiu; ſi deinde votum fuiſſe nullum, vel irritabile comperirit, non propterea immutaretur ex illa obſeruantia votum, nec certè confirmaretur, vel in irritabile redderetur.

58. Dico ſecundo. Quamvis votum ſæpiſſimè quis renuntiauerit, ſeu repetierit, non ideò illud ratificauit. Ita Nav.c.12.n.71.Leſſ.*l.c.*Sanch.*lib.4. in Dec.c.30.à n.38.* Ratio eſt, quia id nihil aliud fuit, niſi prius vinculum approbare, non verò de novo ſuſcipere: quare ſi illud infirmum ab initio erat, infirmum remanebit.

59. Dico tertiò. Tria requiruntur ex parte voventis ad veram voti obligatoriam ratificationem. Primò, ut vovens ſit conſcius debilitatis prioris voti. Secundò, ut velit de novo ſe obligare firmiter, perinde ac ſi nunquam obligatus fuiſſet. Tertiò, ut ita diſpoſitus, voce, vel ſaltem mente vota præterita repetat, ſeu certè approbet. Ita iidem. Ratio cur hæc requirantur, eſt, quia ſecus remanerent præterita vota eo prorſus modo, quo antea erant: at his poſitis, novam obligationem ſine dubitatione contrahant, neceſſe eſt.

60 Si immemor quis votorum antea emiſſorum, denuo, & non ex vi prioris obligationis votum emittat, reus erit voti: tunc enim votum recens ſuam novam obligationem independenter ab antiquis, patit. Ita iidem.

Dixi *n.59.*(ex parte voventis) nam in nonnullis votis, ut in ſolemni profeſſione, ſicut etiam accidit in contractu matrimonij, an hæc tria ſufficiant, accedente ex parte Religionis, vel alterius contrahentis acceptatione, & qua ratione accedere poſſit, vel acceſſiſſe præſumatur, vide de profeſſione apud Caſtr. *t.16.d.2.p.5.*de matrimonio apud Sanchez *lib.4.in dec.c.30.n.38.*

61. Conſequitur manifeſtè ex his, Antonium per repetitionem ſuorum votorum, de quibus eſt ſermo, vel per aſſumptionem ſtatus Religioſi, vota priora in impubertate emiſſa, nequaquam ratificaſſe: quia eorum repetitio, imò & executio; in errore validitatis ſuorum votorum infirmo ſatis fundamento nitebatur, ut ex propoſitione caſus initio *n.3.* clarè conſtat; quare nunquam legitimè, ſeu validè ratificavit.

Conclusio.

Concludamus ergo breviter, Antonium regreſſum ad ſæculum, liberum eſſe, tum à voto Religionis, tum à voto diſtribuendæ eleemoſynæ, emiſſis tempore impubertatis. Ratio præcipua eſt, quia hæc ejus genitor legitimè irritavit, nec ipſe filius poſtea ratificavit validè. Adde, etiamſi Pater non irritaverit, poſſe nunc à Patruo Curatore utrumque votum irritum reddi; cùm ea vota fuerint emiſſa tempore impubertatis, quæ irritare poteſt pater, ſi is vivat, vel valde probabiliter ejus vice Tutor, ſeu Curator, & denique, aliis deficientibus, Mater, quæ omnia ex dictis patent.

§. IV. *De diſpenſatione Voti.*

Quid ſit, & qualis eſſe debeat diſpenſatio.

1. TVnc diſpenſatur Votum, cùm is, qui poteſtatem habet, illud Dei nomine abſolutè relaxat; ſeu remittit. Ita DD. *mox* cit. nam ſi aliquid voti ſubrogat, tunc dicitur commutare; vel certè, ſi quod ſubrogat, minus eſt, quàm quod voto fuerat promiſſum, dicitur diſpenſationi intermiſcere commutationem.

2. Hinc vides irritationem, quia fit à poteſtate dominativa, quâ quis ſuo nomine potitur, validum eſſe, etiamſi ſit ſine cauſa: diſpenſationem ſine cauſa non illicitam modò eſſe, ſed invalidam, quia fit à poteſtate juriſdictionis, quam habet Superior nomine Dei; Deus enim non approbat ſolutionem voti, temerè, & ſine ratione factam. Ita S.Thom. Navar. Sotus, aliíque, quos ſequitur, citatque Suar.*lib.6.de voto,c.17.n.2.*

3. Quid, ſi bona fide data eſt diſpenſatio, & deinde invenitur fuiſſe ſine ſufficienti cauſa, validáne erit? Affirmat Leſſ. *lib.2.c.40.d.27. n.119.* & Sanch. *lib.4. in dec.c.44.num.*10. ſicuti valida etiam erit, ſi diſpenſatio fuit cum cauſa dubia, & ut ſic explicata; ſed deinde invenitur nulla fuiſſe. Ratio eſt, quia pertinet ad Dei benignitatem approbare, quod bona fide conceſſum, & acceptatum fuit, Negat Caſtr.Pal.*t.3.tr.15.diſp.2. de voto p.9.n.4.* putans votum obligare, ubi comperta fuerit cauſæ inſufficientia: ratio eſt, quia verè tunc nulliter Superior operatus eſt: utraque ſententia eſt probabilis; illa benignior: atque adeò, quia ſuavitati regiminis Eccleſiæ eſt conformior, lubentius excipitur. Quod hîc dicimus de diſpenſatione, dicendum proportionaliter de commutatione eſt.

Porrò tria breviter, ut in materia Iuramenti fecimus, ſunt hîc examinanda. A quo, ob quas cauſas, & quæ Vota diſpenſari poſſunt.

A Quo.

4. Pontificem Summum in omnibus votis diſpenſandi poteſtatem habere, nimis certum eſt. At Archiepiſcopus confirmatus, licèt nondum conſecratus, & nondum accepto pallio, Epiſcopus item ſolùm confirmatus (ſed utique poſt acceptam poſſeſſionem, ex cap. *injunctæ, de cler. inter extrav.com.* Azor. *p.2.lib.3.q.9.*) Capitulum, Sede vacante; Abbates, qui juriſdictione Epiſcopali gaudent; Legatus Pontificis in ſua Provincia; Prælati Ordinum exemptorum; Pœnitentiarius Summi Pontificis in votis non reſervatis; (quæ hæc ſint, dicam mox *num...*) reſpectu ſuorum ſubditorum habent poteſtatem ordinariam ad diſpenſandum. Ita Sanch.*l.c.c.38.à n.4.* Delegatam verò habent: Primò, Vicarij Epiſcopi, vel Capituli, Sede vacante: modò advertas debere delegationem eſſe ſpecialem, cùm non ſufficiat ipſa Vicariatus conſtitutio. Ita Sanch.*ibid..num.*1.Merolla *t.3 d.7.c.6. d.17.& c.7.n.33.* Secundò, ij, quibus prædicti Pontifex, Epiſcopus, &c. commiſerint. Parochum ex ſe non puto habere ullam poteſtatem in diſpenſandis votis, ut & in juramentis: Sic Sanch. *lib.8. de matr. diſp.9. n.27.* licèt enim is poſſit aliquid in diſpenſatione jejunij, vel operis ſervilis die feſtivo, ut ſuo loco dicemus; non tamen in prædictis, quia pro jejuniiss & operibus introducta eſt conſuetudo, ut Parochi poſſint; non verò pro votis, & juramentis.

5. Archiepiſcopus, quoad Epiſcopos ſibi ſuffraganeos, habet poteſtatem ordinariam diſpenſandi in votis, nullam verò quoad ipſorum ſuffraganeorum ſubditos, nec dum eos non viſitat, nec dum viſitat: ſic Sanch.*lib.4. in dec.cap.38.à n.9.* Illud Archiepiſcopo non denegatur, ut ſcilicet poſſit diſpenſare prædictis ſuffraganeorum ſubditis in eo caſu, quo alicui Epiſcopus, cauſa ſubſiſtente, denegaret injuſtè voti diſpenſationem, vide apud Avilam, Henriq. Laym.*lib.5. tr.de voto,c.8.n.7.* alióſque *paſſim.*